

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 19

Dissabte, 17 de març del 1979

Preu: 25 ptes.

La Selectivitat

Els estudiants de batxillerat revolucionats

Aquests dies tots hem estat testimonis de manifestacions, amb les seves pancartes i els seus crits reivindicatius, així com de les vagues que s'han produït als centres docents.

Segons les nostres informacions, la protesta es fonamenta en tres qüestions bàsiques: 1. Es vol que la superació del C.O.U. sigui suficient per a tenir accés a la Universitat, sense cap més prova. (Actualment hi ha Facultats que exigeixen aprovar un examen previ, i, en certs cassos, fins i tot un doble examen eliminatori). 2. Es vol que es mantinguin els estudis nocturns, que corren perill de ser suprimits, per tal de reduir, ja, el nombre d'estudiants. 3. Es vol que es mantingui la possibilitat d'ingrés a la Universitat dels majors de 25 anys, sense necessitat del títol de batxiller.

Aquesta és, allò que, en termes ara de moda, en diríem la plataforma reivindicativa.

Es evident que a nivell local poca o cap capacitat de decisió es té en aquestes qüestions. Com a màxim es pot decidir el manteniment dels estudis nocturns, i això sempre que les autoritats superiors no acordin el contrari.

No obstant, el problema, que és d'ordre general, afecta d'una manera immediata als nostres estudiants i les seves famílies, i afecta, també, a tota la societat. És a dir, immediatament l'estudiant de C.O.U. que pot ingressar a la Universitat; o bé aquell que estudia de nits i pot continuar fent-ho; o aquell de més de 25 anys que vol fer estudis universitaris i se li permet; tenen ja solucionat el seu problema. És evident, però, que no es tracta només d'això. El problema és més profund, més ampli, més general i més greu. Abasta tota la Universitat, i gairebé diria tota la societat.

La degradació dels estudis universitaris és una qüestió de fet que ja no gosa discutir ningú.

Sembla molt clar que la Universitat no compleix, avui, com caldria, la seva triple funció de formació de professionals, d'investigació i de difusió de la cultura. En molts rams, els Llicenciats universitaris han de començar a aprendre de debò la professió una vegada sortits de la Facultat; i no crec que calgui estendre's respecte a la investigació a les Universitats espanyoles. Per altra banda, un títol universitari no és cap ga-

rantia a l'hora de trobar un lloc de treball, i el fantasma dels Llicenciats o dels Enginyers en atur és cada dia més visible.

Heus ací, doncs, un problema de primer ordre. Cal una nova estructura de la Universitat que garanteixi una alta qualitat en l'ensenyament, que faci que els nostres graduats siguin respectats a tot el món. No es pot barrar a ningú l'accés a la cultura, i per això caldrà admetre diurns i nocturns, majors de 25 anys i

menors d'aquesta edat, però, per altra banda, la formació de professionals haurà d'estar en relació amb la demanda de la societat. Altrament, el nombre de ciutadans frustrats serà ben aviat considerable.

Les solucions no són pas fàcils, ni a curt termini, però és ben clar que la situació actual no pot prolongar-se, i que cal posar-hi remei de seguida. I, també és clar, que el remei no passa per defraudar els estudiants de batxillerat.

Els estudiants diuen:

Després d'haver-se fet públic l'informe del Sr. Siguan segons el qual es comunicaven les mesures que s'adoptarien per a l'accés als estudis universitaris, els estudiants dels instituts i de les universitats, els més afectats directament, prenem davant d'aquestes resolucions una postura crítica i de lluita.

L'ambigüitat de les declaracions fetes pels portaveus de l'ensenyament superior provocà una setmana mancada d'informació seguida d'un desassossec a nivell estudiantil el qual afegit a la incertesa que ja es respirava pel que fa a les mesures selectives ja existents, ha conclòs en una activitat conjunta d'atur. Els punts de lluita són concrets i les nostres reivindicacions van encaminades a una reestructuració de l'ensenyament.

La nostra disconformitat amb la situació provocada, troba suport a les desigualtats que planteja el sistema educatiu, que orienta tots els seus esforços cap a la creació d'una èlite a la que només hi tenen accés aquells estudiants, els mitjans econòmics dels quals els ho permeten.

Per tot això neguem rotundament el potinejat eslògan «avui estudia qui vol», ja que la manca de mitjans econòmics i acadèmics han menat l'ensenyament estatal a un abandonament i per tant ha arribat a un gran desprestigi, el qual —si l'evolució segueix el seu ritme— encarrila la formació d'un ensenyament privat, com a únic mitjà que asseguri la preparació acadèmica.

Els estudiants, creiem que la cultura s'ha d'estendre a totes aquelles persones que hi vulguin accedir i per tant

veiem que les mesures que es volen adoptar només revelen la manipulació conscient de les classes dominants, a favor de la formació de l'èlite intel·lectual abans esmentada.

Aquestes mesures passen per:

- La possible supressió dels estudis nocturns, o l'allargament de les carreres.
- Els impediments que s'imposen als que pretenen accedir a la Universitat a partir dels 25 anys.
- Restriccions per les ajudes becàries.
- I la doble selectivitat o els números clausus.

No cal, segons el nostre entendre, analitzar a qui perjudiquen directament les conseqüències que pot comportar l'adopció d'aquestes mesures, així com el descarat intent de frenar de cop, els estudis d'aquella gent que han d'autofinçar-se els problemes econòmics.

Davant el dilema que planteja la manca d'espai real per acollir la gran quantitat d'estudiants que volen accedir a la Universitat, creiem que les postures adoptades són pròpies i a més a més es perdés, un sistema educatiu de selecció: altament incompetent, que amb el suport del baix nivell que arroseguem els que ens en veiem menys afavorits. Ens elimina i prou.

Davant de tot això, malgrat saber que la nostra lluita pot ser endebades expressem la nostra més enèrgica repulsa.

Aquest manifest l'han entregat els estudiants de l'Institut. Concretament el Comitè de Premsa.